

Lid van de 2e Kamer der Staten-Generaal te 's-Gravenhage. Dr. J. B. M. Coebergh, Hoofdinspecteur van de Volksgezondheid te Utrecht, als deskundige op het gebied der Volksgezondheid; Prof. Ir. M. J. Granpré Molière, Hoogleraar aan de Technische Hoogeschool te Delft, als deskundige op het gebied van Gewestelijke plannen; C. M. Reinders Folmer te Heemstede, als deskundige op het gebied der landbouwhuishoudkunde; Dr. Jac. P. Thijssse te Heemstede, als deskundige op het gebied van behoud van natuurschoon en als bioloog. Secretaris: Dr. Ir. J. E. Carrière, Secretaris van de Centrale Commissie voor Drinkwatervoorziening te 's-Gravenhage.

De Commissie beschikt over de personeele en materiele hulpmiddelen van het Rijksbureau voor Drinkwatervoorziening te 's-Gravenhage.

De Witte Rhenoster in Uganda. Deze zeldzame neushoorn mag in Uganda niet gejaagd worden. Het komt echter voor, dat jagers of fotografen uit zelfverdediging een witte neushoorn schieten. Eigenlijk, zegt Chief Secretary E. L. Scott, behoeft zoo iets niet te gebeuren, want de witte neushoorn is in het geheel niet vechtlustig en met de noodige tact en kennis kan ieder conflict worden vermeden. Hij stelt dan ook het dooden van de dieren onder elke omstandigheid strafbaar. De straf bestaat voor jagers in het intrekken van de jachtvergunning, de fotografen en ieder, die zoo'n neushoorn opzettelijk irriteert, krijgen boete of gevangenisstraf. T.

Wettelijke bescherming van Insecten. In Oldenburg is het Vliegend Hert opgenomen onder de beschermde dieren. En tegelijk is de Grauwe Klauwier, die hoofdzakelijk insecten vangt, op de zwarte lijst geplaatst, doch niet om die insecten. T.

Bescherming van Trekvogels. Dr. Axel Munthe, de auteur van het bekende Boek van San Michele heeft zijn honorarium voor de Zweedsche uitgave groot 10.000 Kronen toegezonden aan prof. Einar Lönnberg voor de bescherming van trekvogels. Voor hetzelfde doel heeft hij de opbrengst van de Engelsche en de Amerikaansche uitgaven ter beschikking gesteld voor de vogelbescherming in Italië. Wij hopen daar meer van te vernemen. Vooral ben ik benieuwd naar wat Lönnberg zal doen voor de trekvogels. T.

De Zoogdieren van Nederland. De heer F. H. van den Brink, Dillenburgstraat 19 Utrecht, zond ons zijn nieuwe lijst van in wilden staat in Nederland voorkomende zoogdieren (Catalogue des mammifères des Pays Bas trouvés à l'état sauvage in het Bulletin de la Société zoologique de France). De lijst vermeldt 71 soorten van zoogdieren en wel de mol, 5 soorten van spitsmuizen, de egel, 14 soorten van vleermuizen, 9 soorten van roofdieren (wolf nog meegeteld) 2 soorten van zeehonden, de walrus, 18 soorten van knaagdieren (bever nog meegeteld) wild zwijn, edelhert, ere, 14 soorten tandwalvissen en 3 baardwalvissen.

Acht soorten komen alleen voor in Limburg. Het gebied noordelijk en westelijk van Schelde, Hollandsch diep, Utrechtsche Vecht, Zuiderzee, Friesche meren, Lauwerzee telt buiten de 17 soorten van walvissen slechts 30 soorten. Intusschen bestaat omtrent het voorkomen van verschillende soorten van vleermuizen en knaagdieren nog groote onzekerheid en men kan zich verdienen maken met een onderzoek in deze richting. Van de walvisachtige dieren zijn wij volkomen op de hoogte, dank zij het prachtig werk van Dr. A. B. van Deinse. T.

Betere dagen voor den Ooievaar. In ons land gaat het in den laatsten tijd met de Ooievaars iets beter. Zoo ook in Oldenburg. In het Journal für Ornithologie vinden we daarover een zeer interessant artikel van Ministerialrat Tantz. In 1930 zijn in Oldenburg 375 jonge ooievaars uitgebroed tegen 230 in 1929. Misschien is deze vermeerdering te danken aan het rijkelijke voer dat ter beschikking kwam door een plaag van de grijze grasrups (*Charaëas graminis*) en van veldmuizen. In beide gevallen hebben de ooievaars wakker geholpen, om de plaag te bestrijden. Ook de reigers hielpen mee en op de rupsen kwamen natuurlijk ook spreeuwen, Kieviten en meeuwen af en zelfs een vijftal kraanvogels. T.

De zwarte stern (*Chlidonias niger niger* L.). In sommige streken van Friesland gaat deze vogel, ofschoon hij hier nog verre van zeldzaam is, in aantal achteruit. Voornaamste oorzaken m.i. vernieling van eieren en jongen door ratten, wezels en kuikendieven, die zich vaak in de terreinen waar chl. n, n, bij voorkeur broedt, ook gaarne ophouden, en in mindere mate drooglegging en ontginning van broedplaatsen en in een enkel geval het uithalen der eieren door jongens.

De vogels nestelen in kolonies en door af- en aanvliegen vallen deze gemakkelijk op. Is ze eenmaal door een roover ontdekt, dan gaat de kolonie, hoe kranig het sternkje zich ook verdedigt, gewoonlijk binnen korten tijd, geheel of grootendeels, verloren.

Het uitroeien eener kolonie, zoowel door ratten en wezels, als door kuikendieven, is herhaalde-